

Arrest

nr. 283 129 van 13 januari 2023
in de zaak RvV x / IV

In zake: 1. x
 2. x
 3. x

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. OGUMULA
 Generaal Geneesheer Derachelaan 127/3
 1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, en X en X, die verklaren van Jemenitische nationaliteit te zijn, op 26 mei 2022 hebben ingediend tegen de beslissingen van de adjunct-commissaris van 12 mei 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikking van 18 november 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 december 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partijen en hun advocaat M. OGUMULA en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Eerste verzoekster, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, en verzoeker en tweede verzoekster, die verklaren van Jemenitische nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen op 10 augustus 2022 België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoeken op 17 augustus 2020 om internationale bescherming. Op 12 mei 2022 neemt de adjunct-commissaris ten aanzien van elk van hen een beslissing houdende een niet-ontvankelijk verzoek (veilig derde land). Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die op 17 mei 2022 aan verzoekende partijen aangetekend worden verzonden.

De eerste bestreden beslissing, die ten aanzien van eerste verzoekster – i.e. de moeder van verzoeker en tweede verzoekster – wordt genomen, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart geboren en getogen te zijn in Jeddah, Saudi-Arabië (SA), van Palestijnse origine en een soennitisch moslim te zijn. U en uw familie woonden er in de wijk Aziziya. Uw ouders, geboren in Ramallah (Palestina), zijn intussen overleden; uw beide broers Y. (...) en H. (...), werken in Jeddah en verblijven er legaal. Aanvankelijk hadden jullie er een verblijf op basis van uw vader, toen uw broers meerderjarig werden regelden ze een verblijf op basis van werk.

U bleef ten laste van uw vader tot het moment dat u op (...) 1993 in het huwelijk trad met M. A. al T. (...), een Jemenitische man geboren in Somalië die rond zijn negende levensjaar met zijn familie naar SA was vertrokken en daar sinds hij meerderjarig was eveneens een verblijf had op basis van zijn werk. Jullie woonden in de wijk al Mushrafa en u viel ten laste van uw echtgenoot. Jullie hebben vier kinderen, S. (...) (°(...).1997), Sa. (...) (°(...).1994), Mo. (...) (°(...).2001) en Ma. (...) (°(...).2002), die allen de Jemenitische nationaliteit hebben.

Uw dochter Ma. (...) werd op school eens geslagen door de lerares toen ze acht jaar was omdat ze zagezegd niet goed klassiek Arabisch sprak en werd gebuisd. Toen u de leerkracht hierop aansprak ontkende ze dit te hebben gedaan. Uw dochter bleef vervolgens op dezelfde school daar het voor ‘vreemdelingen’ moeilijk was van school te veranderen. Verdere problemen hebben uw kinderen niet gehad.

Indertijd had uw vader een huis gekocht op naam van een Saoedi, doch na diens overlijden kregen jullie problemen met zijn erfgenamen die het huis als hun eigendom claimden en daar uw vader geen documenten had, had hij hiertegen geen verweer en verloren jullie deze eigendom.

Uw man had een gsm-winkel in Jeddah en ergens einde 2015-begin 2016 gaf zijn garant te verstaan dat hij deze winkel voor zichzelf wilde. Alhoewel uw man enerzijds te verstaan gaf dit niet te zien zitten omdat hij hier zijn hele leven voor had gewerkt nam hij anderzijds de dreigementen van zijn garant, deze gaf te kennen naar het arbeidskantoor te zullen stappen en aangifte te doen van ‘vlucht van de werknemer’ waardoor hij en zijn familie het risico liepen gedeporteerd te worden, serieus en gaf jullie te kennen dat jullie het land dienden te verlaten, dit was uit voorzorg mochten de problemen niet zouden kunnen worden opgelost.

In de zomer van 2016 hebt u dan samen met drie van uw kinderen, S. M. (...) en Ma. (...), het land verlaten. Uw man regelde de formaliteiten doch hijzelf en uw dochter Sa. (...) konden niet meereizen omdat Sa. (...) meerderjarig was geworden, een eigen paspoort nodig had en het lang duurde om de formaliteiten in orde te maken. Jullie moesten kiezen, of al vertrekken of op haar blijven wachten. Uw echtgenoot is daarenboven de garant van jullie dochter en was diegene die haar paspoort diende te regelen, bijgevolg bleven beiden achter in SA. Via Qatar vlogen u en de drie kinderen naar Zwitserland waar u, ook in hoofde van uw minderjarige kinderen, net zoals uw oudste zoon S. (...), een verzoek om internationale bescherming indiende, in 2018 werden jullie verzoeken geweigerd en in 2020 werd jullie beroep eveneens geweigerd, zo geeft u aan. Uw zoon S. (...) verblijft heden nog steeds in Zwitserland en dit op basis van zijn huwelijk met een Zwitserse.

Na jullie vertrek diende uw man een klacht in tegen zijn garant bij het arbeidskantoor op basis van het gegeven dat zijn rechten niet gerespecteerd werden, verschillende mensen bemiddelden opdat uw man van zijn garant de toestemming kreeg een nieuwe garant te zoeken en uiteindelijk kreeg uw man door het betalen van een som geld de toestemming hiervoor. Gedurende het jaar dat uw man nodig had om een nieuwe garant te zoeken kon hij legaal in SA verblijven omdat zijn zaak op dat moment nog lopende was bij het arbeidskantoor. Nu werkt uw man als verkoper van auto-onderdelen in Jeddah en woont daar samen met jullie dochter bij diens ouders.

Na de weigering van uw verzoek om internationale bescherming in Zwitserland kwam u met twee van uw kinderen naar België en diende u hier op 17 augustus 2020 een verzoek om internationale bescherming in. Ook uw zoon Mo. (...) diende hier op die dag een eigen verzoek in. In hoofde van uw dochter Ma. (...) werd door Dienst Vreemdelingenzaken een eigen dossier opgemaakt en een verzoek geacteerd omdat ze op dat moment nog minderjarig was en een andere nationaliteit had dan u, dit alhoewel u in haar hoofde

toen op dat moment geen verzoek had ingediend. U stelt niet naar SA te kunnen terugkeren omdat u, omwille van het beroep dat uw man uitoefent, er niet in aanmerking komt voor 'gezinshereniging'.

Ter ondersteuning van uw verzoek legt u volgende stukken neer: uittreksel uit uw oude paspoort geldig van 11.08.2003 tot 10.08.2008, uittreksels uit het paspoort van uw kinderen S. (...), Mo. (...) en Ma. (...) afgegeven door het Jemenitisch consulaat in Jeddah, uittreksel Jemenitisch paspoort van uw dochter Sa. (...) geldig van 25.09.2004 tot 25.09.2010, iqama's van u en uw gezin, verblijfsvergunning van uw zoon S. (...) in Zwitserland en uittreksel uit diens Jemenitisch paspoort geldig tot 14.06.2021 en uittreksel uit het Jemenitisch paspoort van uw man geldig tot 06.09.2017.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° van de wet van 15 december 1980 omdat Zwitserland voor u als een veilig derde land kan worden beschouwd.

In uw geval is de commissaris-generaal namelijk van oordeel dat u, rekening houdend met alle relevante feiten en omstandigheden, in Zwitserland zal worden behandeld in overeenstemming met de beginselen zoals bepaald in artikel 57/6/6, §§ 1 en 2 van de Vreemdelingenwet.

In dit verband kan, onder verwijzing naar de informatiebronnen waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan bijlage in het administratief dossier is gevoegd (zie COI Focus, SUISSE. Accès et contenu de la protection accordée aux ressortissants de pays tiers, d.d. 15 september 2020), vooreerst worden benadrukt dat Zwitserland niet alleen partij is bij tal van internationale en Europese verdragen die het land juridisch binden op het vlak van bv. mensenrechten, het non-refoulementbeginsel, de toegang tot de asielpprocedure en mogelijkheid om er de vluchtelingenstatus te verzoeken of het garanderen van een effectieve bescherming in hoofde van erkende vluchtelingen of personen met een temporary admission status, maar óók dat het naleven van voornoemde standaarden in de praktijk de regel vormt en er geenszins sprake zou zijn van systematische of structurele gebreken hieromtrent. Bovendien kan op grond van deze informatie tevens worden vermoed dat u tot het Zwitserse grondgebied zal worden toegelaten. In dit verband moet in het bijzonder worden verwezen naar de terugnameovereenkomst tussen Zwitserland en de Benelux, evenals naar het gegeven dat Zwitserland deel uitmaakt van de Schengenruimte en vrij verkeer van personen, ongeacht hun nationaliteit, binnen deze zone gewaarborgd is.

Wat betreft het gegeven dat er in uw hoofde tevens sprake moet zijn van een zodanige band met Zwitserland dat het voor u redelijk zou zijn om ernaartoe te gaan, blijkt uit de gegevens in uw administratief dossier, meer bepaald 'Eurodac Marked Hit' dd. 02.09.2020 en uw asioldossier opgevraagd in Zwitserland (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), dat u vóór uw komst naar België een asielaanvraag hebt ingediend in Zwitserland op 6 maart 2014, dat u er op 12 september 2016, en dit ook in hoofde van uw kinderen, een temporary admission status hebt verkregen, er in het bezit werd gesteld van een verblijfstitel en er als begunstigde van deze status verbleven hebt vanaf 12 september 2016.

Hoewel uit hoger genoemde informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, kan worden afgeleid dat u door uw verblijf van langer dan twee maanden zonder toestemming in het buitenland en/of het indienen van een nieuw verzoek om internationale bescherming in België zich bevindt in een situatie waarin de status die u eerder verleend werd, kan worden beëindigd door de bevoegde Zwitserse instanties, doet dit géén afbreuk aan het gegeven dat vermoed kan worden dat u er, zoals gezegd, naar kunt terugkeren, noch aan het gegeven dat uw mensenrechten er in beginsel naar norm zijn, u er terug toegang tot de asielpprocedure kunt verkrijgen en effectieve bescherming kunt genieten.

In dit verband moet in het bijzonder benadrukt worden dat Zwitserland partij is bij talrijke internationale en Europese verdragen, zoals de Conventie van Genève betreffende de Status van Vluchtelingen en Aanvullend Protocol van New York betreffende de Status van Vluchtelingen, het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het VN Antifolterverdrag, of het VN Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten.

Bijgevolg kan Zwitserland in uw hoofde als veilig derde land in de zin van artikel 57/6/6 van de Vreemdelingenwet worden beschouwd, tenzij u elementen naar voor brengt waaruit blijkt dat u er zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade of dat de band tussen u en Zwitserland niet zodanig is dat het voor u redelijk zou zijn naar dat land te gaan, of dat u niet tot het grondgebied van dit land zal worden toegelaten.

De door u afgelegde verklaringen bevatten echter geen elementen in deze zin. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u ten overstaan van het CGVS, net zoals uw zoon en dochter, aangaf pas in 2016 in Zwitserland te zijn aangekomen en er een verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend, in 2018 uw weigeringsbeslissing te hebben gekregen en in 2020 uw beroep werd verworpen, dit in tegenstelling tot de informatie waarover het CGVS beschikt en waaruit blijkt dat u al zo'n twee jaar eerder er een verzoek indiende, meer bepaald op 6 maart 2014 en jullie op 12 september 2016 een tijdelijke status kregen (CGVS p.3-5; CGVS Mo. (...) p.3; CGVS Ma. (...) p.3; asiëldossier Zwitserland). Bovendien hebt u hier nooit melding gemaakt van het gegeven dat u en uw kinderen in Zwitserland een tijdelijke status (temporary admission status) hebben gekregen. Ten overstaan van het CGVS gaf u slechts te kennen dat uw verzoek er geweigerd werd, niets meer en niets minder, een gegeven waaruit blijkt dat u ten overstaan van het CGVS de waarheid probeerde te verhullen. U gevraagd of u in Zwitserland ooit problemen hebt ondervonden, stelt u dat na jullie weigering de kinderen geen onderwijs meer konden volgen en jullie illegaal waren. Gevraagd of jullie tijdens de procedure ooit problemen hebben ondervonden met de overheid, met andere mensen of om het even wat voor problemen, ontkent u dit (CGVS p.6). Uw zoon Mo. (...) hiernaar gepeild geeft eveneens aan dat het leven in Zwitserland oké was, maar dat hij wel gedurende zijn middelbare school ruzie had met een medestudente omdat hij een vreemdeling was, maar verder dan dit ging het niet (CGVS Mo. (...) p.3). Het hoeft geen betoog dat een dergelijk gegeven niet voldoende ernstig is om een ander licht te werpen op bovenstaande appreciatie van het CGVS. Uw dochter gaf eveneens te kennen in Zwitserland geen problemen te hebben ervaren (CGVS Ma. (...) p.3). Ook het gegeven dat uw zoon S. (...), met wie u contact heeft, nog steeds in Zwitserland, waar hij met een Zwitserse is gehuwd, verblijft, is andermaal een indicatie dat jullie hier geen problemen hebben ervaren (CGVS p.3, 5-6).

In het licht van wat voorafgaat, is de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen van oordeel dat Zwitserland voor u als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6/6 van de Vreemdelingenwet kan worden beschouwd, en dat u geen elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat u in dit derde land zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade, noch waaruit blijkt dat het voor u onredelijk zou zijn om naar dit land terug te gaan of dat u niet tot het grondgebied van dit land zal worden toegelaten.

De door u neergelegde documenten ter ondersteuning van uw verzoek vermogen hier geen ander licht op te werpen: het betreffen hier immers stukken die betrekking hebben op jullie identiteit, verblijf in Saudi-Arabië en het gegeven dat uw zoon S. (...) een verblijfsvergunning heeft in Zwitserland, elementen die hier niet ter discussie staan.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt dat het CGVS in hoofde van uw beide kinderen, Mo. (...) en Ma. (...), eveneens een beslissing tot niet-ontvankelijkheid nam.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat conform artikel 57/6/6, § 5 van de Vreemdelingenwet aan de vreemdeling een document dient te worden verschaft waarin de autoriteiten van Zwitserland in de taal van dat land ervan in kennis gesteld worden dat het verzoek om internationale bescherming niet inhoudelijk is onderzocht."

De tweede bestreden beslissing, die ten aanzien van verzoeker – i.e. de zoon van eerste verzoekster en de broer van tweede verzoekster – wordt genomen, luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn in Jeddah, Saudi-Arabië (SA), Arabier van origine en een soennitisch moslim te zijn. Gezien uw vader, die geboren is in Somalië, de Jemenitische nationaliteit heeft, bezit ook u de Jemenitische nationaliteit, uw moeder R. (...) is een Palestijnse. U hebt samen met uw ouders, broer S. (...) en zussen Sa. (...) en Ma. (...), heel uw leven in Jeddah gewoond.

In 2016 hebt u samen met uw moeder, broer S. (...) en zus Ma. (...), Saudi-Arabië verlaten en zijn jullie naar Zwitserland gereisd, waar uw moeder een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, ook in uw naam. Bij uw aankomst daar kreeg u te horen dat jullie vertrek te wijten was aan het feit dat uw vader problemen had met zijn garant die zijn oog op de winkel van uw vader had laten vallen en dat uw vader jullie uit voorzorg het land had uitgestuurd. Jullie konden immers problemen met jullie "iqama" (verblijfsvergunning) krijgen.

Jullie asielverzoek werd geweigerd in Zwitserland, u vermoedt dat dit te wijten was aan het feit dat jullie geen advocaat hadden. U had geen problemen in Zwitserland, behalve het gegeven dat u gedurende het middelbaar onderwijs woordenwisselingen had met een medestudente omdat u 'een vreemdeling' was.

Na jullie weigering in kader van jullie asielprocedure bent u dan met uw moeder R. (...) en zus Ma. (...) naar België gekomen en jullie hebben hier op 17 augustus 2020 een verzoek om internationale bescherming ingediend. Uw broer S. (...) is in Zwitserland gebleven, waar hij met een Zwitserse is gehuwd en op basis daarvan er kan verblijven.

Uw moeder legde in kader van haar asielprocedure volgende stukken neer: uittreksel uit haar oude paspoort geldig van 11.08.2003 tot 10.08.2008, uittreksels uit het paspoort van haar kinderen S. (...), Mo. (...) en Ma. (...) afgegeven door het Jemenitisch consulaat in Jeddah, uittreksel Jemenitisch paspoort van haar dochter Sa. (...) geldig van 25.09.2004 tot 25.09.2010, "iqama's" van jullie gezin, verblijfsvergunning van uw broer S. (...) in Zwitserland en uittreksel uit diens Jemenitisch paspoort geldig tot 14.06.2021 en uittreksel uit het Jemenitisch paspoort van uw vader geldig tot 06.09.2017.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen en uit uw administratief dossier blijkt dat u zich op dezelfde motieven baseert als uw moeder. In haar hoofde werd een beslissing tot niet-ontvankelijkheid genomen omdat jullie over een tijdelijk statuut in Zwitserland beschikken/beschikten. We verwijzen hiervoor naar de omstandig gemotiveerde beslissing in hoofde van uw moeder en waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd.

"(...)"

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt dat het CGVS ook in hoofde van uw zus Ma. (...) een beslissing tot niet-ontvankelijkheid nam.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat conform artikel 57/6/6, § 5 van de Vreemdelingenwet aan de vreemdeling een document dient te worden verschaft waarin de autoriteiten van Zwitserland in de

taal van dat land ervan in kennis gesteld worden dat het verzoek om internationale bescherming niet inhoudelijk is onderzocht."

De derde bestreden beslissing, die ten aanzien van tweede verzoekster – i.e. de dochter van eerste verzoekster en de zus van verzoeker – wordt genomen, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn in Jeddah, Saudi-Arabië (SA), Arabische van origine en een soennitisch moslima te zijn. Gezien uw vader, die geboren is in Somalië, de Jemenitische nationaliteit heeft bezit ook u de Jemenitische nationaliteit, uw moeder R. (...) is een Palestijnse. U hebt samen met uw ouders, broers S. (...) en Mo. (...) en uw zus Sa. (...), heel uw leven in Jeddah gewoond.

In 2016 hebt u samen met uw moeder, broers S. (...) en Mo. (...), Saudi-Arabië verlaten en zijn jullie naar Zwitserland gereisd, waar uw moeder een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, ook in jullie naam. Jullie asiolverzoek werd geweigerd in Zwitserland. U had geen problemen in Zwitserland, wel kon u na de weigeringsbeslissing niet meer naar school, zo geeft u aan.

Na jullie weigering in kader van jullie asielprocedure bent u dan met uw moeder R. (...) en broer Mo. (...) naar België gekomen, waar uw moeder en broer op 17 augustus 2020 een verzoek om internationale bescherming hebben ingediend. In uw hoofde werd door de Dienst Vreemdelingenzaken een eigen dossier opgemaakt en een verzoek geactiveerd omdat u op dat moment nog minderjarig was en een andere nationaliteit had dan uw moeder.

Uw broer S. (...) is in Zwitserland gebleven, waar hij met een Zwitserse is gehuwd en op basis daarvan er kan verblijven.

Uw moeder legde in kader van haar asielprocedure volgende stukken neer: uittreksel uit haar oude paspoort geldig van 11.08.2003 tot 10.08.2008, uittreksels uit het paspoort van haar kinderen S. (...), Mo. (...) en Ma. (...) afgegeven door het Jemenitisch consulaat in Jeddah, uittreksel Jemenitisch paspoort van haar dochter Sa. (...) geldig van 25.09.2004 tot 25.09.2010, "iqama's" van jullie gezin, verblijfsvergunning van uw broer S. (...) in Zwitserland en uittreksel uit diens Jemenitisch paspoort geldig tot 14.06.2021 en uittreksel uit het Jemenitisch paspoort van uw vader geldig tot 06.09.2017.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen en uit uw administratief dossier blijkt dat u zich op dezelfde motieven baseert als uw moeder. In haar hoofde werd een beslissing tot niet-ontvankelijkheid genomen omdat jullie over een tijdelijk statuut in Zwitserland beschikken/beschikten. We verwijzen hiervoor naar de omstandig gemotiveerde beslissing in hoofde van uw moeder, waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd.

"(...)"

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt dat het CGVS ook in hoofde van uw broer Mo. (...) een beslissing tot niet-ontvankelijkheid nam.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat conform artikel 57/6/6, § 5 van de Vreemdelingenwet aan de vreemdeling een document dient te worden verschaft waarin de autoriteiten van Zwitserland in de taal van dat land ervan in kennis gesteld worden dat het verzoek om internationale bescherming niet inhoudelijk is onderzocht.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voeren verzoekende partijen de schending aan van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Na een korte uiteenzetting over de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel passen verzoekende partijen deze principes als volgt toe op hun situatie:

“Uit het dossier en de argumenten hierna blijkt ontegensprekelijk dat verzoekers elementen in deze specifieke zaak aan de orde hebben gebracht die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet in de weg staan.

Ten eerste is de bestreden beslissing van mening dat “na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° van de wet van 15 december 1980 omdat Zwitserland voor u als een veilig derde land kan worden beschouwd”.

Hieruit is de bestreden beslissing van mening dat België niet bevoegd is voor de behandeling van de aanvraag van verzoekers om internationale bescherming die aan Zwitserland toekomt.

Welnu, het feit dat verzoekers reeds internationale bescherming in Zwitserland hebben gevraagd is al bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) gekend. Deze laatste heeft geen verzoek tot overnam van verzoekers aan Zwitserland gevraagd of werd een verzoek tot overnam door Zwitserland niet ingewilligd. De DVZ aanvaardt de aanvraag van verzoekers om internationale bescherming en het dossier werd aan het CGVS overgemaakt. Hieruit blijkt dat België bevoegd is om kennis van de aanvraag van verzoekers te nemen en dat de kwestie Zwitserland niet meer aan de order is en dat de aanvraag van verzoekers om internationale bescherming in België degelijk ontvankelijk is.

Het is voor verzoekers onduidelijk waarom de bestreden beslissing van mening is dat hun aanvraag om internationale bescherming niet-ontvankelijk is terwijl de kwestie omtrent deze ontvankelijkheid door DVZ al geregeld is en dat België voor deze aanvraag verantwoordelijk is.

Ten tweede, op heden is de band tussen verzoekers en Zwitserland reeds gebroken aangezien verzoekers voor meer dan twee maanden zonder toestemming buiten Zwitserland verblijven hebben. Hierdoor is hun status die aldaar eerder verleend werd reeds beëindigd is door de bevoegde Zwitserse instanties.

Verzoekers merken op dat de beëindiging van hun status in Zwitserland, wegens langdurig verblijf van meer dan twee manden, door de bestreden beslissing niet wordt betwist.

Hierdoor volgt dat verzoekers tot het grondgebied van Zwitserland niet meer toegelaten zijn aangezien hun status aldaar reeds beëindigd is.

In deze optiek is het voor verzoekers onduidelijk waarom de bestreden beslissing van mening is dat verzoekers toegang tot Zwitserland kunnen krijgen terwijl het CGVS op de hoogte is dat verzoekers in Zwitserland geen status meer hebben.

Verzoekers merken op dat het CGVS geen onderzoek gedaan heeft naar de vraag of de status van verzoekers in Zwitserland nog geld is.

Aangezien hun status in Zwitserland niet meer geldig is en de Zwitserse autoriteiten het verzoek tot overnam niet ingewilligd hebben, merkt Uw Raad op dat de bestreden beslissing op onzorgvuldig manier tot stand gekomen is door te stellen dat verzoekers naar Zwitserland mogen terugkeren terwijl deze land het verzoek om internationale bescherming van verzoekers niet meer willen behandelen.

Verzoekers stellen eveneens vast dat Uw Raad geen onderzoeksbevoegdheid hieromtrent heeft.

Dienvolgens zijn er gronden om het verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te verklaren.”

2.2. Stukken

Aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Ontvankelijkheid van het middel

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) benadrukt dat de bestreden beslissingen werden genomen op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2°, van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren, wanneer een derde land als veilig derde land in de zin van artikel 57/6/6 kan worden beschouwd voor de verzoeker, tenzij hij elementen naar voor brengt waaruit blijkt dat hij in het derde land zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade of dat de band tussen hem en het derde land niet zodanig is dat het voor hem redelijk zou zijn naar dat land te gaan, of dat hij niet tot het grondgebied van dit land zal worden toegelaten. De aangevoerde schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet mist dan ook juridische grondslag.

2.3.2. De motieven van de bestreden beslissingen

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissingen moeten duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissingen zijn genomen.

In casu wordt in de motieven van de eerste bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat deze beslissing een motivering in feite, met name dat het verzoek om internationale bescherming van eerste verzoekster niet-ontvankelijk is omdat Zwitserland voor haar als een veilig derde land kan worden beschouwd nu (i) zij daar zal worden behandeld in overeenstemming met de beginselen zoals bepaald in artikel 57/6/6, §§ 1 en 2, van de Vreemdelingenwet, (ii) op grond van de informatiebronnen waarover het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) beschikt, kan worden vermoed dat zij tot het Zwitserse grondgebied zal worden toegelaten en er terug toegang tot de asielprocedure kan krijgen en effectieve bescherming kan genieten, (iii) de door haar afgelegde verklaringen geen elementen bevatten waaruit blijkt dat zij er zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade of dat de band tussen haar en Zwitserland niet zodanig is dat het voor haar redelijk zou zijn naar dat land te gaan, of dat zij niet tot het grondgebied van dit land zal worden toegelaten en (iv) de door haar neergelegde documenten ter ondersteuning van haar verzoek hier geen ander licht op vermogen te werpen. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de eerste bestreden beslissing genoegzaam toegelicht.

Ook in de motieven van de tweede bestreden beslissing wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Daarnaast bevat ook deze beslissing een motivering in feite, met name dat uit zijn verklaringen en uit zijn administratief dossier blijkt dat verzoeker zich op dezelfde motieven baseert als zijn moeder, in wiens hoofde een beslissing tot niet-ontvankelijkheid werd genomen omdat zij over een tijdelijk statuut in Zwitserland beschikken/beschikten, waarbij de motieven van de eerste bestreden beslissing worden hernomen.

Ten slotte wordt ook in de motieven van de derde bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Daarnaast bevat ook deze beslissing een motivering in feite, met name dat uit haar verklaringen en uit haar administratief dossier blijkt dat tweede verzoekster zich op dezelfde motieven baseert als haar moeder, in wiens hoofde een beslissing tot niet-ontvankelijkheid werd genomen omdat zij over een tijdelijk statuut in Zwitserland beschikken/beschikten, waarbij de motieven van de eerste bestreden beslissing worden hernomen.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissingen onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissingen worden gelezen zodat verzoekende partijen er kennis van hebben kunnen nemen en

hierdoor tevens hebben kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover zij in rechte beschikken. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, voldaan. Verzoekende partijen maken niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hen niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen wordt niet aangetoond.

2.3.3. Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2°, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissingen zijn genomen, luidt als volgt:

“§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer :

(...)

2° een derde land als veilig derde land in de zin van artikel 57/6/6 kan worden beschouwd voor de verzoeker, tenzij hij elementen naar voor brengt waaruit blijkt dat hij in het derde land zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade of dat de band tussen hem en het derde land niet zodanig is dat het voor hem redelijk zou zijn naar dat land te gaan, of dat hij niet tot het grondgebied van dit land zal worden toegelaten;”

Artikel 57/6/6 van de Vreemdelingenwet, waarnaar in voornoemde bepaling wordt verwezen, luidt als volgt:

“§ 1. Het verzoek om internationale bescherming kan op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2°, niet-ontvankelijk verklaard worden indien de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van oordeel is dat, alle relevante feiten en omstandigheden in aanmerking nemend, de verzoeker om internationale bescherming in het betrokken derde land overeenkomstig de volgende beginselen zal worden behandeld :

1) het leven en de vrijheid worden niet bedreigd om redenen van ras, religie, nationaliteit, lidmaatschap van een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging, en

2) er bestaat geen risico op ernstige schade als bedoeld in artikel 48/4, § 2, en

3) het beginsel van non-refoulement overeenkomstig het Verdrag van Genève wordt nageleefd, en

4) het verbod op verwijdering in strijd met het recht op vrijwaring tegen foltering en andere wrede, onmenselijke of vernederende behandeling, zoals neergelegd in het internationaal recht, wordt nageleefd, en

5) de mogelijkheid bestaat om de vluchtelingenstatus te verzoeken en, indien hij als vluchteling wordt erkend, bescherming te ontvangen overeenkomstig het Verdrag van Genève.

§ 2. Een derde land kan enkel als veilig derde land worden beschouwd indien de verzoeker een zodanige band heeft met het betrokken derde land dat het voor hem redelijk zou zijn naar dat land te gaan en er kan worden vermoed dat de verzoeker tot het grondgebied van het betrokken derde land zal worden toegelaten, tenzij hij elementen naar voor brengt waaruit duidelijk blijkt dat dit niet het geval zal zijn.

Bij de beoordeling of er sprake is van een band als bedoeld in het eerste lid, worden alle relevante feiten en omstandigheden betrokken, waaronder de aard, duur en de omstandigheden van het eerder verblijf kunnen begrepen worden.

§ 3. De beoordeling of een land een veilig derde land is, dient te stoelen op een reeks informatiebronnen waaronder in het bijzonder informatie uit andere lidstaten van de Europese Unie, het Europees Ondersteuningsbureau voor Asielzaken, het Hoog Commissariaat van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen, de Raad van Europa en andere relevante internationale organisaties.

§ 4. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen beoordeelt of het betrokken derde land veilig is voor een bepaalde verzoeker.

§ 5. Bij de uitvoering van een uitsluitend op artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2°, gebaseerde beslissing, wordt aan de vreemdeling door de minister of zijn gemachtigde een document verschaft waarin de autoriteiten van het derde land in de taal van dat land ervan in kennis gesteld worden dat het verzoek om internationale bescherming niet inhoudelijk is onderzocht.”

Te dezen wordt in de bestreden beslissingen in hoofde van eerste verzoekster als volgt gemotiveerd:

“Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° van de wet van 15 december 1980 omdat Zwitserland voor u als een veilig derde land kan worden beschouwd.

In uw geval is de commissaris-generaal namelijk van oordeel dat u, rekening houdend met alle relevante feiten en omstandigheden, in Zwitserland zal worden behandeld in overeenstemming met de beginselen zoals bepaald in artikel 57/6/6, §§ 1 en 2 van de Vreemdelingenwet.

In dit verband kan, onder verwijzing naar de informatiebronnen waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan bijlage in het administratief dossier is gevoegd (zie COI Focus, SUISSE. Accès et contenu de la protection accordée aux ressortissants de pays tiers, d.d. 15 september 2020), vooreerst worden benadrukt dat Zwitserland niet alleen partij is bij tal van internationale en Europese verdragen die het land juridisch binden op het vlak van bv. mensenrechten, het non-refoulementbeginsel, de toegang tot de asielpprocedure en mogelijkheid om er de vluchtelingenstatus te verzoeken of het garanderen van een effectieve bescherming in hoofde van erkende vluchtelingen of personen met een temporary admission status, maar óók dat het naleven van voornoemde standaarden in de praktijk de regel vormt en er geenszins sprake zou zijn van systematische of structurele gebreken hieromtrent. Bovendien kan op grond van deze informatie tevens worden vermoed dat u tot het Zwitserse grondgebied zal worden toegelaten. In dit verband moet in het bijzonder worden verwezen naar de terugnameovereenkomst tussen Zwitserland en de Benelux, evenals naar het gegeven dat Zwitserland deel uitmaakt van de Schengenruimte en vrij verkeer van personen, ongeacht hun nationaliteit, binnen deze zone gewaarborgd is.

Wat betreft het gegeven dat er in uw hoofde tevens sprake moet zijn van een zodanige band met Zwitserland dat het voor u redelijk zou zijn om ernaartoe te gaan, blijkt uit de gegevens in uw administratief dossier, meer bepaald ‘Eurodac Marked Hit’ dd. 02.09.2020 en uw asioldossier opgevraagd in Zwitserland (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), dat u vóór uw komst naar België een asielaanvraag hebt ingediend in Zwitserland op 6 maart 2014, dat u er op 12 september 2016, en dit ook in hoofde van uw kinderen, een temporary admission status hebt verkregen, er in het bezit werd gesteld van een verblijfstitel en er als begunstigde van deze status verbleven hebt vanaf 12 september 2016.

Hoewel uit hoger genoemde informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, kan worden afgeleid dat u door uw verblijf van langer dan twee maanden zonder toestemming in het buitenland en/of het indienen van een nieuw verzoek om internationale bescherming in België zich bevindt in een situatie waarin de status die u eerder verleend werd, kan worden beëindigd door de bevoegde Zwitserse instanties, doet dit géén afbreuk aan het gegeven dat vermoed kan worden dat u er, zoals gezegd, naar kunt terugkeren, noch aan het gegeven dat uw mensenrechten er in beginsel naar norm zijn, u er terug toegang tot de asielpprocedure kunt verkrijgen en effectieve bescherming kunt genieten.

In dit verband moet in het bijzonder benadrukt worden dat Zwitserland partij is bij talrijke internationale en Europese verdragen, zoals de Conventie van Genève betreffende de Status van Vluchtelingen en Aanvullend Protocol van New York betreffende de Status van Vluchtelingen, het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het VN Antifolterverdrag, of het VN Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten.

Bijgevolg kan Zwitserland in uw hoofde als veilig derde land in de zin van artikel 57/6/6 van de Vreemdelingenwet worden beschouwd, tenzij u elementen naar voor brengt waaruit blijkt dat u er zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade of dat de band tussen u en Zwitserland niet zodanig is dat het voor u redelijk zou zijn naar dat land te gaan, of dat u niet tot het grondgebied van dit land zal worden toegelaten.

De door u afgelegde verklaringen bevatten echter geen elementen in deze zin. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u ten overstaan van het CGVS, net zoals uw zoon en dochter, aangaf pas in 2016 in Zwitserland te zijn aangekomen en er een verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend, in 2018 uw weigeringsbeslissing te hebben gekregen en in 2020 uw beroep werd verworpen, dit in tegenstelling tot de informatie waarover het CGVS beschikt en waaruit blijkt dat u al zo’n twee jaar eerder er een verzoek indiende, meer bepaald op 6 maart 2014 en jullie op 12 september 2016 een tijdelijke status kregen (CGVS p.3-5; CGVS Mo. (...) p.3; CGVS Ma. (...) p.3; asioldossier Zwitserland). Bovendien hebt u hier nooit melding gemaakt van het gegeven dat u en uw kinderen in Zwitserland een tijdelijke status (temporary admission status) hebben gekregen. Ten overstaan van het CGVS gaf u slechts te kennen dat uw verzoek er geweigerd werd, niets meer en niets minder, een gegeven waaruit blijkt dat u ten overstaan van het CGVS de waarheid probeerde te verhullen. U gevraagd of u in Zwitserland ooit problemen hebt ondervonden, stelt u dat na jullie weigering de kinderen geen onderwijs meer konden volgen en jullie illegaal waren. Gevraagd of jullie tijdens de procedure ooit problemen hebben ondervonden met de overheid, met andere mensen of om het even wat voor problemen, ontkent u dit (CGVS p.6). Uw zoon Mo. (...) hiernaar gepeild geeft eveneens aan dat het leven in Zwitserland oké was, maar dat hij wel gedurende zijn middelbare school ruzie had met een medestudente omdat hij een

vreemdeling was, maar verder dan dit ging het niet (CGVS Mo. (...) p.3). Het hoeft geen betoog dat een dergelijk gegeven niet voldoende ernstig is om een ander licht te werpen op bovenstaande appreciatie van het CGVS. Uw dochter gaf eveneens te kennen in Zwitserland geen problemen te hebben ervaren (CGVS Ma. (...) p.3). Ook het gegeven dat uw zoon S. (...), met wie u contact heeft, nog steeds in Zwitserland, waar hij met een Zwitserse is gehuwd, verblijft, is andermaal een indicatie dat jullie hier geen problemen hebben ervaren (CGVS p.3, 5-6).

In het licht van wat voorafgaat, is de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen van oordeel dat Zwitserland voor u als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6/6 van de Vreemdelingenwet kan worden beschouwd, en dat u geen elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat u in dit derde land zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade, noch waaruit blijkt dat het voor u onredelijk zou zijn om naar dit land terug te gaan of dat u niet tot het grondgebied van dit land zal worden toegelaten.

De door u neergelegde documenten ter ondersteuning van uw verzoek vermogen hier geen ander licht op te werpen: het betreffen hier immers stukken die betrekking hebben op jullie identiteit, verblijf in Saudi-Arabië en het gegeven dat uw zoon S. (...) een verblijfsvergunning heeft in Zwitserland, elementen die hier niet ter discussie staan.”

Hieruit blijkt dat de adjunct-commissaris de verzoeken om internationale bescherming van verzoekende partijen op individuele wijze heeft onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop hij zijn beslissing baseert. Te dezen ondernemen verzoekende partijen in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om de motieven van de bestreden beslissingen te weerleggen of te ontkrachten. Het komt nochtans aan verzoekende partijen toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door slechts te poneren dat zij elementen in deze specifieke zaak aan de orde hebben gebracht die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2°, van de Vreemdelingenwet in de weg staan, blijven verzoekende partijen daartoe echter in gebreke.

Verzoekende partijen voeren aan dat de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) geen “*verzoek tot overnam*” aan Zwitserland heeft gevraagd of dat een “*verzoek tot overnam*” door Zwitserland niet werd ingewilligd en dat de DVZ hun aanvragen om internationale bescherming aanvaardt en het dossier aan het CGVS heeft overgemaakt. Zij menen dat hieruit blijkt dat België bevoegd is om kennis te nemen van hun aanvragen en dat de kwestie Zwitserland niet meer “*aan de orde*” is en dat hun aanvragen om internationale bescherming in België wel degelijk ontvankelijk zijn. Zij gaan er evenwel aan voorbij dat het gegeven dat de Belgische asielinstanties bevoegd zijn voor de behandeling van hun verzoeken om internationale bescherming er niet aan in de weg staat dat de adjunct-commissaris hun verzoeken niet-ontvankelijk kan verklaren indien voldaan is aan de voorwaarden ex artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2°, van de Vreemdelingenwet *iuncto* artikel 57/6/6 van de Vreemdelingenwet, wat *in casu* het geval blijkt te zijn. Uit de hierboven aangehaalde motieven van de bestreden beslissingen blijkt duidelijk waarom hun verzoeken om internationale bescherming niet-ontvankelijk worden verklaard, zodat verzoekende partijen *in casu* niet dienstig kunnen voorhouden dat het voor hen onduidelijk is “*waarom de bestreden beslissing van mening is dat hun aanvraag om internationale bescherming niet-ontvankelijk is terwijl de kwestie omtrent deze ontvankelijkheid door DVZ al geregeld is en dat België voor deze aanvraag verantwoordelijk is*”.

Verzoekende partijen voeren verder aan dat op heden de band tussen hen en Zwitserland reeds gebroken is aangezien zij voor meer dan twee maanden zonder toestemming buiten Zwitserland hebben verbleven, waardoor hun status die aldaar eerder verleend werd door de bevoegde Zwitserse instanties reeds beëindigd is. Hieruit volgt volgens hen dat zij niet meer zijn toegelaten tot het grondgebied van Zwitserland. Zij gaan er evenwel aan voorbij dat in de bestreden beslissingen wordt verwezen naar “*de terugnameovereenkomst tussen Zwitserland en de Benelux, evenals naar het gegeven dat Zwitserland deel uitmaakt van de Schengenruimte en vrij verkeer van personen, ongeacht hun nationaliteit, binnen deze zone gewaarborgd is*” en wordt geoordeeld dat het gegeven dat zij zich door hun verblijf van langer dan twee maanden zonder toestemming in het buitenland en/of het indienen van een nieuw verzoek om internationale bescherming in België bevinden in een situatie waarin de status die hen eerder verleend werd door de bevoegde Zwitserse instanties kan worden beëindigd géén afbreuk doet aan het gegeven dat vermoed kan worden dat zij er naar kunnen terugkeren, noch aan het gegeven dat hun mensenrechten er in beginsel naar norm zijn, zij er terug toegang tot de asielprocedure kunnen verkrijgen en effectieve bescherming kunnen genieten. Verzoekende partijen brengen geen concrete elementen aan die van aard zijn om deze overwegingen te weerleggen en kunnen dan ook niet dienstig voorhouden dat het voor hen onduidelijk is waarom de bestreden beslissingen van mening zijn dat zij toegang tot Zwitserland kunnen krijgen terwijl het CGVS ervan op de hoogte is dat zij in Zwitserland geen status meer hebben, dit nog

daargelaten het gegeven dat zij niet aantonen dat hun verblijfstitel in Zwitserland daadwerkelijk beëindigd is. Gelet op het voorgaande, is de opmerking van verzoekende partijen dat het CGVS geen onderzoek heeft gedaan naar de vraag of hun verblijfstitel in Zwitserland nog geldig is niet ter zake.

Het betoog van verzoekende partijen is niet dienstig om de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissingen, die draagkrachtig zijn en steun vinden in de administratieve dossiers, te weerleggen of te ontkrachten. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

De Raad besluit dat verzoekende partijen geen elementen aanbrengen waaruit blijkt dat zij in Zwitserland zullen worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade of dat de band tussen hen en Zwitserland niet zodanig is dat het voor hen redelijk zou zijn naar dat land te gaan, of dat zij niet tot het grondgebied van Zwitserland zullen worden toegelaten. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen bijgevolg geen elementen naar voren brengen waaruit blijkt dat Zwitserland ten opzichte van hen geen veilig derde land zou zijn.

2.3.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de adjunct-commissaris oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de administratieve dossiers blijkt dat verzoekende partijen op het CGVS uitvoerig werden gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kregen zij elk de mogelijkheid om hun verblijfssituatie in Zwitserland toe te lichten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de adjunct-commissaris zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van de administratieve dossiers, op algemeen bekende gegevens over het derde land waar verzoekende partijen verbleven hebben voor hun komst naar België en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de adjunct-commissaris niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

2.3.5. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat de adjunct-commissaris op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2°, van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.6. Waar verzoekende partijen vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de adjunct-commissaris houdende een niet-ontvankelijk verzoek (veilig derde land) te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen verzoekende partijen echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien januari tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

D. DE BRUYN